

e larg răspândit (ALR, s.n., IV, h. 1116, p. c. 47, 95, 105, 130 172, 250, 279, 316 325, 334, 784, 836 ș.a.).

lavúty, pl. tantum „lăută“, „vioară“ — în Galiția (Żelechowski, 395) Etimol.: < rom. *lăută*, cf. tc. *lavta*, neogr. *λαούτα*, alb. *lahútë*, bg. *lavta* (Scheludko, 137, DLRM, 450), prin rom. dial. *lavúti*. Desre *vu* > *vu*, vezi § 18.

lej, genit. sg. *léja* „unitate bănească în România“ — în limba literară (Ukr.-russk. slovar', 437). Etimol.: < rom. pl. *lei* „id.“, de la care s-a refăcut un nominativ sg. *lej*.

lelika „leliță“ — în graiurile de vest (Żelechowski, s.v.). Etimol.: < rom. dial. *lelică* „id.“ (Transilvania) < *lèle* „mătușă“, cu suf. diminut. *-ică* (Miklosich, EWSL, 167, Scheludko, 137, Candrea, Dicț. lb. rom., 705, Mihăilă, 126).

lévúrda „planta Polygonum Bistorta L“ (Żelochowski, 399, Hrinčenko, 350), cunoscut în ucr. literară (Ukr.-russk. slovar', 434, cu sensul de *Alium ursinum* L). Etimol.: < rom. *leurdă* „id.“, cf. alb. *hudhër*, *hundhër*, *hurdhë*, (Scheludko, 137, Rosetti, II, 115, Giuglea — Ghergariu, 29—30), prin rom. dial. *lévúrdă*, unde *vu* > *vu* (vezi § 18).

lok „teren“, „loc“ — în graiurile bucovinene. Etimol.: < rom. *loc* < lat. *locus* (Kalužniacki, 17, Șăineanu, Istoria, 275, Candrea—Densusianu, 151, nr. 1004, Scheludko, 134, Crâncjălă, 432, Rosetti, V, 119).

l'úntra „barcă lungă și îngustă“ — în regiunea Ekaterinoslav sau Harkov (Hrinčenko, 389). Etimol.: < rom. *lúntre* < lat. vulg. *lunter* < clas. *linter* (Scheludko, 137, Candrea, Dicț. lb. rom., 730), Termenul e cunoscut pe tot cuprinsul României (ALR, s.n., III, h. 849, *luntre*).

lužer (accent?) „lujer“ — în graiurile de stepă (Zavorotna, 25). Etimol.: < rom. *lújer*, de origine necunoscută (Candrea, Dicț. lb. rom., 727).

l'ýnta „lînte“ — în graiurile bucovinene. Etimol.: < rom. *lînte* < lat. *lenten*. Termenul nu are sinonime în aceste graiuri (Stolbunova, 74).

l'ýnta, vezi *l'úntra*.

M

mačúg, vezi *mačúga*.

mačúga „măciucă“ (Żelechowski, 431). Etimol.: < rom. dial. *măciucă* < *măciucă* < lat. **matteuca* (Miklosich, Fremdwörter, 35, EWSL, 179, Candrea—Densusianu, nr. 1036, Scheludko, 138, Rosetti, V, 121). Var.: *mačúg*, despre care vezi § 29. Împrumutul a pătruns și în polonă: *maczuga* (Wędkiewicz, Dialekt, 450).

mahalá „mahala“ — în graiurile bucovinene (Stolbunova, 74). Etimol.: < rom. *mahalá* < tc. *mahalle* „id.“, intrat în română în sec. XVII (Candrea, Dicț. lb. rom., 738, Rosetti—Cazacu, 334), Termenul nu are sinonime în aceste graiuri.

máhura „munte înalt“ (Hrinčenko, 396). Termen bine cunoscut în Carpații Nordici și ca toponim (Rozwadowski, 313, Wędkiewicz, Emprunts, 124—127, Stieber, Toponomastyka, Dzendzeliv's'kyj, Vivčars'ka leksyka, 212, nota 1 ș.a.). Etimol.: < rom. *măgură* „colină“, cf. alb. *magulë* (Kalužniacki, 21, Candrea, 404, Sobolevskij, s.v., Scheludko, 138, Šarovol's'kyj, 55, Hrabec, 42, Rosetti, II, 115 și V, 121). În documentele ucrainene termenul este atestat din sec. XIV—XV (Xudaš, 145).